

efterspørgsel efter hårvand, at dette næsten var blevet udsolgt i butikkerne, og handel ved bagdørene, når der var officielt udhandlingsforbud for øl og spiritus.

Af disse grunde kunne han trods sit stærke ønske om at forhindre spiritusmisbruget i Grønland ikke anbefale de to nævnte forslag.

Derimod ville han foreslå, at priserne på øl og spiritus blev forhøjet, og at der blev indført forbud mod hjemmebrygning. Herimod ville man måske indvende, at højere priser ville gøre borgerne fattigere, men efter hans opfattelse ville de på lidt længere sigt regulere folks drikkevaner. I øvrigt ville han foreslå, at det omtalte udvalg, som skulle nedsættes, kom til at arbejde videre med sagen.

I denne forbindelse ville han ikke undlade at tilføje, at ædruelighedskommissionen efter hans opfattelse ikke havde frembragt noget nyt, og at han derfor, uanset at det måske kunne opfattes som en uartighed, ville foreslå, at den blev ophævet og erstattet af det førnævnte udvalg. Det var hans overbevisning, at hvor velment det end måtte være, ville de i betænkningen nævnte forslag om rationeringsordninger eller totalforbud kun bane vejen for en række ulovligheder i Grønland, i hvert fald blandt den del af befolkningen, som ikke kunne undvære spiritus. Et helt eller delvis tørlagt Grønland var et drømmeland, og derfor måtte han, om han også skulle stå alene med dette synspunkt, anbefale en fortsættelse af den nuværende ordning med de nævnte skærper.

Formanden erklærede, at man endnu en gang var blevet overbevist om rigtigheden af den formodning, man havde haft såvel før nedsættelsen af ædruelighedskommissionen som efter læsning af dens betænkning, at det aldrig nogen sinde ville blive muligt at finde frem til en ordning, som var tilfredsstillende for alle parter eller fik samme virkning for alle, og derfor forstod han meget vel, at Karl Skou havde stillet forslag om, at man skulle lade den nugældende ordning fortsætte.

Kaj Narup udtalte som sin mening om ædruelighedskommissionens betænkning, at den indeholdt meget nyt og meget godt,

men at det nye desværre ikke var godt og det gode ikke nyt. Han var derfor enig med Karl Skou i, at kommissionen burde nedlægges. Så vidt ham bekendt havde den til dato kostet op til 200.000 kr., hvilket kun beviste, at man ikke fik meget for pengene i vore dage.

Mere detaljeret kunne han tilføje, at betænkningens opremsning af de forskellige foranstaltninger og deres ulemper og fordele virkede meget summarisk og temmelig usaglig. F. eks. omtaltes Færø-ordningen, som den kaldtes, kun i ganske få linjer uden en bemærkning om, at den i virkeligheden indeholdt 2 systemer, hvoraf det ene gik ud på, at al import af spiritus blev iværksat af den enkelte forbruger selv, mens det andet gik ud på, at importtilladelse kun blev givet dem, der havde betalt deres skat til den færøske landskasse og deres respektive kommune. Han havde selv under flere års ophold på Færøerne lært systemet at kende, og da de færøske og grønlandske forhold på så mange områder lignede hinanden, kunne han ikke acceptere, at Færø-ordningen blev afvist i ganske få linjer.

På andre punkter gik kommissionsbetænkningen virkelig i dybden: således fik man under omtalen af en ordning med totalforbud at vide, at virkningen heraf ville være, at det officielle forbrug faldt til null!, en oplysning, man måske kunne have undværet.

Men dertil kom, at hele konklusionen af betænkningen var forkert. Således havde man under beregningen af, hvad der for øjeblikket drikkes årligt af hver person i Grønland, sat det officielle tal for mængden af importeret alkohol i forhold til antallet af indbyggere i henhold til valglisterne, hvortil man havde lagt 1.000 personer udgørende det samlede antal sommermænd. Nu var det imidlertid hans erfaring som spiritusforhandler i Godthåb, at der alene i denne by var et langt større antal sommerfolk, hvoraf man kunne slutte, at tallet for hele Grønland måtte være endnu meget større. Men hvis tallet 1.000 var forkert, så var det beregnede forbrug pr. grønlander jo også galt, hvorfor ej heller rationeringsforslaget kunne være rigtigt.

Efter hans opfattelse var det, man havde brug for, et system eller systemkompleks, som ikke reducerede det samlede forbrug,